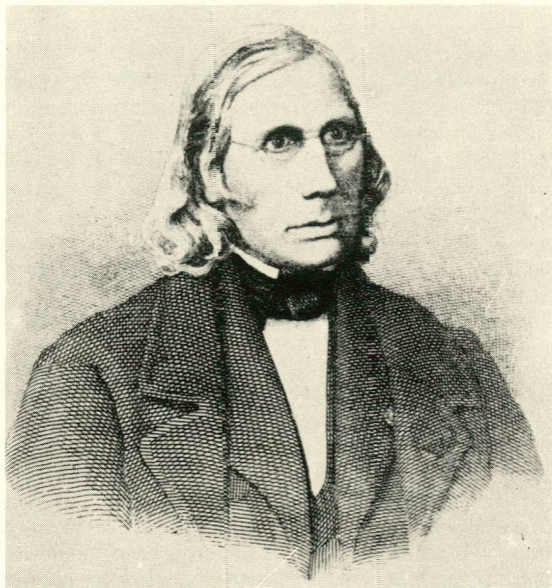

BORMANS, Jan Hendrik, filoloog en hoogleraar (Sint-Truiden 17 november 1801 - Luik 4 juni 1878). Na een leraarschap te Luik en Sint-Truiden en een directoraat aan een college te Hasselt werd hij in 1835 hoogleraar te Gent, waar hij in contact kwam met J.F. Willems en de zgn. Gertse groep van de V.B. Daar ontwaakte zijn blijvende belangstelling

voor het Middelnederlands. Daarover publiceerde hij bijdragen; ook bezorgde hij Middelnederlandse tekstuitgaven. In 1838 werd hij als hoogleraar in de klassieke talen naar Luik overgeplaatst. Sedert 1851 doceerde hij ook Nederlandse literatuur.

Hij genoot vooral bekendheid als rapporteur van de eerste door de Belgische regering aangestelde commissie tot regeling van de spelling (1836-'41) en speelde in die functie een belangrijke rol bij de bevordering van de eenheid van spelling tussen Noord en Zuid. Vooral als lid van de Académie royale de Belgique (1847) leverde hij erudiete tekstuitgaven: o.m. het *Leven van Sinte-Christina de Wonderbare* (1850), *Jacob van Maerlants Der Naturen Bloeme* (1857, 4 delen), *Veldekes Sinte-Servatiuslegende* (1858), *Jan Praets Spieghel der Wijsheit* (1872). Hij voltooidde de door J.F. Willems begonnen editie van de *Brabantsche Yeesten* (1864).

WERKEN: *Verslag over de verhandelingen, ingekomen bij het staatsbestuur van België, ten gevolge der taalkundige prijsvraag voorgesteld by koninglyk besluit van den 6 September 1836* (1841).

LITERATUUR: J.F. Vanderheyden, *De Limburger J.H. Bormans* (1955); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Geäachte*, II-III (1963-'64); - P. Hessmann, *Bormans, Jan Hendrik*, in *Nationaal Biografisch Woordenboek*, I (1964).

ADA DEPRez

BORMS August, leraar, activist en publicist